

Rygte om, at det skulde være ham, der skulde demissionere. Paa sit eget Omraade kan naturligvis Landbrugsministeren gøre Modstand; hvor han er i Stand til at gøre økonomiske Ulykker, gør han det, men han er altsaa ikke i Stand til det længere overfor den højtærede Handelsminister.

Jeg kommer her til at beskæftige mig med, hvad den højtærede Landbrugsminister har sagt om Centralkontoret for Import af Foderstoffer. Det er bekendt, at dette Kontor nu efter Landbrugsministerens Bestemmelse ophører med sin Virksomhed, naar det har ført hjem til Landet den sidste Majs, som kan fragtes hjem til Skibsfartsoverenskomstens billige Pris, og at dermed efter Landbrugsministerens Ønske skal al Regulering paa Foderstofimportens Omraade ophøre. „Al Regulering“ er saaledes at forstaa, at Landbrugsministeren har erklæret overfor Rigsdagens Afviklingsudvalg, at naar det rette Tidspunkt kom, med andre Ord, naar Statens Centralkontors Majssindførsel var afsluttet, vilde tillige ophøre for Foderstofhandelens Vedkommende de almindelige bestaaende Regler, som forbyder Kædehandel og forbyder Tagning af uberettiget Fortjeneste.

Det ses altsaa, at paa dette Omraade agter den højtærede Landbrugsminister at gennemføre de økonomiske Teorier, som han ikke paa noget andet Omraade indenfor sin Administration har kunnet gennemføre, og som han ikke er i Stand til at bevæge den øvrige Regering til at gennemføre paa noget andet Omraade. Men paa dette Omraade har han Magt til at gøre det. Det ligger i hans Haand her at fremtvinge Ophævelsen af de paagældende Bekendtgørelser, og Landbruget her i Landet og alle har nu altsaa det at vente, at vi faar en Tid, hvori man for Foderstofhandelen i Modsetning til anden Handel ikke har nogen Bestemmelse, som forbyder at tage uberettiget Avance eller forbyder Kædehandel. Idet vi tiltraadte den ærede Landbrugsministers Bekendtgørelse om Fastsættelse af Prisen paa den Majs, som nu uddeles, har vi udtalt vor Beklagelse af dette Skridt, som vi betragter som særdeles faretruende for den økonomiske Udvikling indenfor vort Samfund.

Denne Ophævelse af Centralkontoret ledsager nu den højtærede Landbrugsminister med ustandselige Angreb paa Kontorets Virksomhed. Dette Kontor har virket siden Marts 1920 under hans Ansvar, og naar jeg erindrer noget af Oppositionens Fremgangsmaade overfor mig, da jeg havde Ansvaret for visse økonomiske Foranstalt-

ningers Gennemførelse, kunde jeg naturligvis gøre den højtærede Landbrugsminister ansvarlig for alt, hvad der er sket indenfor Centralkontoret, efter at han har faaet den højeste Ledelse af dette Anliggende. Naar han siger, „at det er saa langt fra, at Centralkontoret har tjent Penge ind til Statskassen, at der tværtimod ved Centralkontorets Virksomhed er tabt Penge“, maa jeg sige, at dette er sket, siden den højtærede Landbrugsminister fik Ansvaret. Naar han siger, at der er tabt 1½ Mill. Kr. ved at sælge til Udlandet, kunde jeg sige, at det er sket med den højtærede Landbrugsministers Approbation i hans Tid. Naar han siger, at der har fundet uheldige Indkøb Sted, idet det har vist sig, „at Kontoret flere Gange har indkøbt til Priser, som ikke kunde oprettholdes, naar Fordelingen skete“, kunde jeg sige, at dette er indtraadt under Landbrugsministerens Ledelse, da han havde Ansvaret. Men jeg skal slet ikke følge disse Veje. Jeg skal kun sige, at Fordelingen af Ansvaret for Centralkontorets Virksomhed mellem Lederen og Ministeren skal jeg nu ganske overlade til den højtærede Landbrugsminister at foretage.

Men jeg vil gerne overfor disse stadige Angreb, som Landbrugsministeren retter paa en under ham selv sorterende Institution, anmode den højtærede Statsminister om at foranledige, at en samlet Redegørelse for dette Kontors Virksomhed bliver givet til denne høje Rigsdag, saaledes at de væsentligste af de Dokumenter, som udviser, hvorledes dette Kontor er opstaaet, og hvorledes dets Virksomhed har formet sig, tillige bliver Rigsdagen meddelt. Naar Rigsdagen faar en saadan Fremstilling, vil den se, at den højtærede Landbrugsminister tidligere, da han var Forstander for Dalum Landbrugsskole og ledende indenfor Landboforeningerne, paa alle Punkter har øvet Modstand mod denne Institution, at han har haft Held til at hindre, at de Planer, som var udarbejdede, gennemførtes i deres Helhed, men at ikke des mindre Ordningen har været af stor og gavnlig Betydning baade for Landbruget og for Staten, og at de Paastande, som den højtærede Landbrugsminister har fremsat i sin Tale, giver et urigtigt Billede af hele Virksomheden, idet de dels indeholder forskellige Misforstaaelser og Mistydninger af ganske klare Forhold og Bestemmelser, dels fremstiller Forhold paa en Maade, som ikke svarer til Kendsgerningerne.

Jeg skal nu her kun beskæftige mig med Centralkontorets Virksomhed i Henhold til Kornordningen for 1919—20 og ikke med